

Наведената глава на българския чиновник

Понеделник, 31 Май 2010 | FrogNews



Българските властимащи явно разбират лоялността като безропотно подчинение. И когато не харесват образа си в огледалото, чупят самото огледало - пише Еми Барух в коментар по повод едно уволнение.

Еми Барух DEUTSCH WELLE

Властта, освен да управлява, има и функцията да възпитава. Публичните фигури, които са постоянно във фокуса на медиите, налагат модели на поведение, които влияят върху обществени норми, върху порядките и културата на общуването.

И ако да носиш черно поло под сакото е въпрос на естетически избор, един вид модерна униформа, която има отношение към външните белези на днешната власт и ще отшуми както всяка мода, както всяка власт, то етическите модели имат далеч по-дълъг живот и трайни последствия.

Който не си мълчи, си отива...

Нима никой не се сеща например, че телевизионните арести и разпространяваните от МВР клипове в мрежата имат връзка не само с рейтинга на правителството, но и с насието в училищата?

Нима никой не забелязва, че дори в отношението към закононарушителите има правила, които е недопустимо да бъдат нарушавани; че когато престъпниците присъстват в публичното пространство като ОЧИТЕ, ПАЧКАТА, ЧУЧУЛИГАТА, ЦИГАНИНА, МАЛКИЯ и прочее дивотии, това изкривява нормите на цивилизованост в едно общество, което започва да приема за естествена простацината.

Как да уважава българинът институциите, след като самите институции не уважават себе си? Последният пример е с мотивите за уволнение на висш държавен служител заради „нелоялно и некоректно отношение към управляващия екип на Министерския съвет“, което се изразява в критика към правителството заради липса на координация между държавните институции.

Липсата на координация между държавните институции е едно от хроничните заболявания на българската администрация. Не просто липсва координация между различните институции - такава няма вътре в институциите, дори в отделните дирекции тя е рядкост! Къде е тогава новината? Ако властта не харесва образа си в огледалото, защо чупи самото огледало?

Впрочем, конкретният конфликт сам по себе си не е толкова съществен. Симптоматично обаче е въвеждането на нормата за лоялност по този начин и в такъв контекст. Както и показната мярка за онези, които си позволяват да изразяват собствено мнение.

Притихнали послушковци

Според Речника на чуждите думи в българския език първото значение на квалификацията лоялност е „верноподаничество, зачитане на режима“. Уволнението на председателката на Агенцията за българите в чужбина е демонстрация, че властта разбира лоялността като безропотно подчинение и отказ от критика.

Точно такъв е профилът на българския чиновник - за да не бъде уволнен, той е послушен, не противоречи, не предлага, не спори, не разсъждава... Това е очакваният модел на поведение и българският чиновник се движи притихнал в стерилния административен лабиринт, както повелява най-отвратителната народна поговорка: с наведена глава, за да не му я отсекаат...